

Skattekontrollen **må** have den størrelse, skattekontrollen **skal** have

Skatterevisorforeningen: Den nye landsformand for SRF har fra starten sat betingelserne for skattekontrollen - livsnerven i skatterevisorernes arbejde - i fokus.

Der er kun få km fra skatteminister Svend Erik Hovmands lystgård i udkanten af Ringsted til kontoret på Nørretorv, hvor Skatterevisorforeningens nye landsformand Leo Holm holder til som gruppeleder for selskab- og revisionsafdelingen i Ringsted Kommune. En måneds tid endnu i hvert fald inden karrieren 1. januar 2004 bringer ham videre til Sorø som afdelingsleder for selskab- og revisionsafdelingen i det nyetablerede skattesamarbejde SkatMidtsjælland I/S.

Men når det gælder betingelserne for skattekontrollen, synes der på mange måder at være milevidt mellem Holm og Hovmand.

“Skattekontrollen - hvor er den på vej hen. Er den i vækst eller afvikling? Det er et meget centralt spørgsmål”, understreger Leo Holm, som er bange for, at han desværre selv er i stand til at give svaret. Et svar, der strider imod det han - og Skatterevisorforeningen - står for.

“Skatteministeren har sendt et klart signal. Fra Skatteministerium til Serviceministerium - fra kontrol til service. Men det er velkendt, at skattekontrollen har en betydelig præventiv virkning”, fastslår Leo Holm, og henviser til, at kontrollen måske i virkeligheden har endnu større betydning for retssikkerheden og “skattemoralen”, end den har for selve provenuet.

Udmeldinger fra skatteministeren om skattemedarbejdernes nidkærhed, om afskaffelse af den obligatoriske kapitalforklaring og overvejelser om et særligt koncept for såkaldte “mønster-virksomheder” er uheldige eksempler på udviklingen omkring kontrollen.

“Det, jeg har det allermest svært ved, er faktisk, når man beskylder skattefolk for at være nidkære”, siger Leo Holm - og peger på, at ordet nidkær faktisk godt kan være positivt ladet.

“Men når det kom-

“
Skatteministeren har sendt et klart signal. Fra Skatteministerium til Serviceministerium - fra kontrol til service.”

”

Af Ole Pedersen

mer til at handle om at “fjerne nidkærheden”, så bliver det negativt ladet - og når det er sådan, det hele tiden bliver signaleret fra vores fagminister, så synes jeg det er sørgeligt.”

Han erkender, at der naturligvis en gang i mellem popper uheldige sager op - som f.eks. sagen om den bornholmske kattermad, der endte ved Højesteret.

“Men det er jo reelt fordi, skattevæsenet lever op til lovens bogstav. Der gælder jo ikke et opportunitetsprincip (mulighed for at frafalde en tiltale, hvis menneskelige eller andre hensyn taler for det, Red.). Retlig set skal vi løbe efter selv de små forhold. Det siger sig selv, at vi i de fleste tilfælde foretager sagstilsikring, men i bund og grund har vi ikke lov til det”, påpeger Leo Holm, som mener politikerne må tage et ansvar i den forbindelse.

“Jo flere rammelove med skøn, jo flere konflikter. Vi har statsskatteoven, som er 100 år. Det er en utrolig god og dynamisk lov. Men den indeholder mange elementer af skøn.”

Fjerner værktøjet

Et af de værste anslag mod skattekontrollen er dog forslaget om at afskaffe den kapitalforklaring, det har været obligatorisk for erhvervsdrivende at vedlægge selvangivelsen.

“Det er et enormt centralt værktøj for skatterevisorer”, fastslår Leo Holm - som nærmest sammenligner den med den alkoholtester politiet benytter, når de skal konstatere, om en bilist har sprit i blodet. Og han ser det ikke som nogen stor hjælp, at skattemyndighederne fremover kan bede om kapitalforklaringen, hvis der er et særligt begrundet behov - for som et meget centralt element i forbindelse med ud-søgningen af, om

“
“At man vil afskaffe kapitalforklaringen uden at **lytte** til de interesseorganisationer, der fagligt arbejder med det - for mig signalerer det på en eller anden måde den udvikling, skattekontrollen er ved at tage”
”

der overhovedet skal kigges nærmere på et regnskab, er det netop kapitalforklaringen selv, der er med til at skabe det begrundede behov.

“Kapitalforklaringen er en fuldstændig nødvendig del af et regnskab og et produkt af det at lave et regnskab - af debet og kredit - og et element, som alle gode virksomheder udarbejder. Først med den i hånden kan man danne sig et indtryk af, om det er et godt eller dårligt regnskab - og uden den, giver det os udsøgningsproblemer. Vi vil ikke længere vide, om vi kigger på de rigtige regnskaber“, siger Leo Holm - som peger på, at det er endnu mere uforståeligt, at ministeren vil afskaffe kapitalforklaringen, når man ved, at revisorerne fortsat vil udarbejde kapitalforklaringen som et led i god revisorskik - og bankerne fortsat vil kræve at få dem.

Han finder det i øvrigt meget besynderligt, ministeren ikke havde tålmodighed til at vente på den arbejdsgruppe, der var nedsat af Told- og Skattestyrelsen til at se på en mere smidig model omkring kapitalforklaringen - en arbejdsgruppe Skatterevisorforeningen også deltog i.

“At man vil afskaffe den uden at lytte til de interesseorganisationer, der fagligt arbejder med det - for mig signalerer det på en eller anden måde den udvikling, skattekontrollen er ved at tage“, konstaterer Leo Holm med en stille beklagelse af, at afskaffelse af bøvvl og besvær entydigt er rettet mod virksomhederne - og aldrig mod skattemyndighederne.

Når det gælder et nyt kontrolkoncept med udpegning af “mønstervirksomheder” - eller “monstervirksomheder”, som Leo Holm med glimt i øjet kalder det i et øjeblik for talelse - så er hans reaktion mere afventende. Selvom det også kan få store konsekvenser for kontrollen af de virksomheder, der får “mønsterprædikatet”.

“Grundtanken er da egentlig ganske sympatisk - at vi kun skal kontrollere de mest kontrolegnede. Men det er jo reelt allerede det, vi gør i det daglige via udsøgningen - og ved hjælp af kapitalforklaringen. Vi udsøger jo netop kun de sager, hvor der er en åbenbar risiko for fejl. Men problemerne med begrebet mønstervirksomheder opstår, når vi begynder at objektivisere, om der er tale om en mønstervirksomhed eller en mønsterborger - for de to ting behøver jo ikke at høre sammen“, konstaterer Leo Holm - som henviser til, at det blot vil skabe endnu mere bureaukrati, hvis den påtænkte mønsterstatus skulle udvikle sig til et retskrav for virksomhederne.

“Men nu er vi i gang med udvalgsarbejdet, som er både hårdt og spændende - og så må vi jo se, hvordan det udvikler sig. Vi skulle have barslet med et resultat før sommerferien - men det er en meget svær proces.”

Fra “Årets skatterevisor”

“Det er Leo Holm - han er the coming man“, lød kollegaen - og vennen - Jørn Dystedes præsentation for godt ti år siden ved receptionen i anledningen af det første nummer af bladet “Skatterevisoren”. Da Skatterevisorforeningens meget karismatiske landsformand gennem 14 år, Mogens Elgaard, pludselig gik bort i august 2003, var Leo Holm godt klar over, at nu *var* hans tid kommet.

“Allerede i januar/februar havde Mogens luftet en tanke om at stoppe, men han valgte at tage to år til - han elskede det“, fortæller Leo, der blev ny næstformand i foreningen ved generalforsamlingen i maj 2003.

Det lå i kortene, at Leo skulle tage over i 2005, men Mogens Elgaards alt for tidlige død satte en brat stopper for det, der var planlagt som en kontinuerlig proces. Skatterevisorforeningen stod pludselig uden formand - og Leo accepterede hovedbestyrelsens opfordring efter accept og opbakning fra både familien og arbejdspladsen.

Selvom han med en fortid som garder har højden til at træde ud af den skygge, Mogens Elgaard efterlod sig, må Leo endnu af finde sig medå ofte at blive sammenlignet med forgængeren, som havde en formidabel evne til at formidle et svært budskab på en forståelig måde - også til den brede befolkning udenfor skatterevisorernes mere indforståede rammer.

over cand.jur. til landsformand

“Jeg har ikke noget at bruge sammenligningerne til - jeg er nødt til at lægge min egen stil i det”, siger Leo - som tilføjer, at det ikke er givet, at landsformanden fremover i samme grad bliver synonym med foreningen.

“Mogens startede ofte fra en helikopter, når han skulle anskue tingene. Jeg er mere fagmanden - og jeg vedkender mig klart, at jeg er mere fagrelateret.”

Skattevæsenets John McEnroe

Leo Holm, der fylder 42 år få dage før jul, blev skatterevisor fra Danmarks Forvaltningshøjskole i 1990. Men skatterevisorerne nye formand - der for nogle år siden så at sige kom sovende til æren som “Årets skatterevisor”, fordi han var gået i seng ved foreningens årsmøde og intetanende blev purret ud for at deltage i udnævnelsen - ville ikke nøjes med det. Muligheden for kompetenceudvikling og en bredere uddannelsesmæssig baggrund end den, systemet på det tidspunkt kunne tilbyde gennem MTA-uddannelsen, fik ham til at kaste sig over jurastudiet på Københavns Universitet. Undervejs betød det sene hjemkomster til hjemmet i Næstved, som han deler med hustruen Joan og deres to døtre - men eksamensbeviset som cand.jur. var i hus i 1998.

Leo har tidligere været meget aktiv på badmintonbanerne i Næstved - og gamle kolleger peger på, at hans erfaringer fra banen ind imellem smittede af på arbejdet. Dengang kæmpede han stædigt - og til tider højlydt - hvis der var en urigtig “kendelse” på arbejdet. Så ihærdigt, at de gav ham tilnavnet “John McEnroe”.

Men viljen til energisk at kæmpe for at nå det mål, man har sat sig, har han bevaret. Indtil han indser, en kamp er nytteløs. Så trækker han sig - som en god sportsmand - uden nag, nidkærhed eller hævntrøst, lyder skudsmålet.

“Vi ved i hvert fald, at dem, der kommer til at krydse klinge med Leo, vil få kamp til stregen. En energisk kamp - men fair og ikke mindst dybt fagligt funderet”, som Jørn Dysted udtrykker det.

ole

Fordele videre til medlemmerne

Som formand handler det for Leo Holm ikke alene om at være aktiv i skattedebatten.

“Selvom jeg vil gøre mit til, at skattekontrollen har den størrelse, skattekontrollen skal have.”

Skatterevisorforeningen skal også hele tiden være på banen med tilbud til medlemmerne.

Skattelovsamlingen, som udgives i samarbejde med Schultz, er allerede en etableret succes.

“Et lige så godt produkt til den halve pris”, som Leo Holm udtrykker det - og en medvirkende årsag til at synliggøre foreningen rundt omkring på skattekontorerne.

I begyndelsen af 2004 bliver det fulgt op af et samarbejde omkring udgivelsen af en trykt udgave af Ligningsvejledningen. En naturlig konsekvens af, at Told- og Skattestyrelsen har besluttet fremover kun at udgive vejledningerne elektronisk på Internettet.

“Var vi ikke gået ind i det samarbejde med Schultz, havde prisen for et sæt trykte ligningsvejledninger sandsynligvis ligget på omkring 1.000 kr. - nu er vi nede omkring 300 kr. for medlemmerne”, konstaterer Leo Holm med tilfredshed - men understreger samtidig, at det ikke er noget Skatterevisorforeningen tjener penge på. Hele fordelene går videre til medlemmerne i form af rabatter.

En anden indarbejdet succes er Skatterevisorforeningens kursus- og efteruddannelsesvirksomhed.

“Efteruddannelsen er livsnerven - og vort egentlige formål”, understreger Leo Holm, der også henviser til foreningens succesfulde blad “Skatterevisoren”, som et produkt, man er stolte af.

En nylig gennemført medlemsundersøgelse viser, at det samtidig er en stolthed, der er velforankret i medlemmernes holdning til bladet.

“Selvom der var en, der skrev: Fri os fra vittigheder - og polterabend”, griner Leo Holm, som må krybe til korset og indrømme, at den omstridte “dækning” af en polterabend for nogle år siden drejede sig om hans egen.

Balancepunktet

Helt centralt i foreningens arbejde står også skatteudvalget, der afgiver høringssvar omkring nye skattelove. Her ser Leo Holm meget gerne, at et samarbejde med Dansk Told & Skatteforbund kan tage sit konkrete udgangspunkt.

Inden tidligere landsformand Mogens Elgaard døde lå der en aftale om et samarbejde mellem Skatterevisorforeningen og Dansk Told & Skatteforbund klar til underskrift. “Skatte- og Afgiftskartellet”, som det var døbt

på tegnebrættet, afventede egentlig blot en afklaring af, om HK/Kommunals Skatteudvalget også ville være med. Men Leo Holm mener, udgangspunktet nu bør være et andet.

“Der er ingen grund til at lave en samarbejdsaftale, som bare bliver lagt i skuffen”, siger han med adresse til de overordnede rammer, der kendetegnede udkastet. Langt hellere vil han se på konkrete emner, hvor Skatterevisorforeningen kan samarbejde med Dansk Told & Skatteforbund - og så lade erfaringerne herfra vise, hvad det kan udvikle sig til.

Et sted mellem 1/4 og 1/3 af hans medlemmer er også medlemmer af Dansk Told & Skatteforbund - mens langt hovedparten af resten har deres tilknytning til HK/Kommunal.

“

Jeg kan ikke agitere for hverken det ene eller det andet. Ligeegyldigt hvad jeg går ind for, så får jeg skudt i skoene, at det enten er for statsligt eller for kommunalt.

”

En kendsgerning, der gør, at Leo Holm ind i mellem må balancere på en knivsæg, når det gælder strukturspørgsmålet om stat contra kommune.

“Jeg kan ikke agitere for hverken det ene eller det andet. Ligeegyldigt hvad jeg går ind for, så får jeg skudt i skoene, at det enten er for statsligt eller for kommunalt”, erkender Leo Holm, som derfor har valgt sin egen pragmatiske indgang til strukturdebatten.

“I bund og grund synes jeg, systemet er skruet godt sammen i dag. Der er en vis form for konkurrenceelement og “holden hinanden i ave”. Jeg mener faktisk, kommunerne og staten har gavn af hinanden”, slutter Leo Holm.